

חברה משניות בעל פה

סדר מועד

מסכת

תענית

מען זאל זיך אויסלערנען
משניות בעל פה
כל חד לפום שיעורי דילי,
און געהן אין גאס
און חזר'ן משניות,
דערמיט וועט מען זוכה זיין
צו מקבל זיין פני המשיח
היום יום כ"א כסלו

**משניות
בעל פה**

OHOLEI TORAH - OHOLEI MENACHEM
**אהלי
תורה**
אהלי מנחם

צבאות ה'

תענית: א-א

מאימתי מזכירין גבורות גשמים. רבי אליעזר
אומר, מיום (טוב) הראשון של חג. רבי יהושע
אומר, מיום טוב האחרון של חג. אמר לו רבי
יהושע. הואיל ואין הגשמים אלא סימן קללה
בחג, למה מזכיר. אמר לו רבי אליעזר, אף אני לא
אמרתי לשאול, אלא להזכיר, משיב הרוח ומוריד
הגשם בעונתו. אמר לו, אם כן, לעולם יהא
מזכיר:

תענית: א-ב

אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים.
רבי יהודה אומר, העובר לפני התבה ביום טוב
האחרון של חג, האחרון מזכיר, הראשון אינו
מזכיר. ביום טוב הראשון של פסח, הראשון
מזכיר, האחרון אינו מזכיר. עד אימתי שואלין
את הגשמים, רבי יהודה אומר, עד שיעבור
הפסח. רבי מאיר אומר, עד שיצא ניסן, שנאמר
(יואל ב) ויורד לכם גשם, מורה ומלקוש בראשון:

תענית: א-ג

בשלישה במרחשון שואלין את הגשמים. רבן
גמליאל אומר בשבעה בו, חמשה עשר יום אחר
החג, כדי שיגיע אחרון שבישראל לנהר פרת:

תענית: א-ד

הגיע שבעה עשר במרחשון ולא ירדו גשמים,
התחילו היחידים מתעניין שלש תעניות. אוכלין
ושותין משחשכה, ומתריין במלאכה וברחיצה
ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה:

תענית: א-ה

הִגִּיעַ רֹאשׁ חֹדֶשׁ כִּסְלוֹ וְלֹא יָרְדוּ גְשָׁמִים, בֵּית
דִּין גּוֹזְרִין שְׁלֹשׁ תַּעֲנִיּוֹת עַל הַצְּבוּר. אוֹכְלֵין
וְשׁוֹתִין מִשְׁחִשְׁכָּה, וּמִתְרִין בְּמִלְאָכָה וּבְרַחֲצָה
וּבְסִיכָה וּבְנַעֲיִלַת הַסַּנְדֵּל וּבְתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה:

תענית: א-ו

עָבְרוּ אֱלוֹ וְלֹא נִעְנּוּ בֵּית דִּין גּוֹזְרִין שְׁלֹשׁ
תַּעֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת עַל הַצְּבוּר. אוֹכְלֵין וְשׁוֹתִין מִבְּעוֹד
יוֹם, וְאַסּוּרִין בְּמִלְאָכָה וּבְרַחֲצָה וּבְסִיכָה וּבְנַעֲיִלַת
הַסַּנְדֵּל וּבְתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וְנוֹעְלִין אֶת
הַמְּרַחְצָאוֹת. עָבְרוּ אֱלוֹ וְלֹא נִעְנּוּ, בֵּית דִּין גּוֹזְרִין
(עֲלֵיהֶם) עוֹד שִׁבְעָה, שֶׁהֵן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תַּעֲנִיּוֹת עַל
הַצְּבוּר. הָרִי אֱלוֹ יִתְרוֹת עַל הָרֵאשׁוֹנוֹת, שְׁבֹאֱלוֹ
מִתְרִיעִין וְנוֹעְלִין אֶת הַחֲנוּיּוֹת, בְּשָׁנֵי מָטִין עִם
חִשְׁכָּה, וּבְחִמְיָשִׁי מִתְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת:

תענית: א-ז

עָבְרוּ אֱלוֹ וְלֹא נִעְנּוּ, מִמַּעֲטִין בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן,
בְּבִנְיָן וּבְנִטְיָעָה, בְּאֵרוֹסִין וּבְנִשׁוּאִין וּבְשִׂאֵלַת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, כְּבָנֵי אָדָם הַנְּזוּפִין לְמָקוֹם.
הֵיחִידִים חוֹזְרִים וּמִתְעַנִּים עַד שִׁיֵּצֵא נִסָּן. יֵצֵא
נִסָּן וְלֹא יָרְדוּ גְשָׁמִים, סִימָן קָלְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר
(שְׁמוּאֵל א יב) הֲלוֹא קָצִיר חֲטִים הַיּוֹם, וְגו':

תענית: ב-א

סדר תעניות כיצד, מוציאים את התבה לרחובה של עיר ונותנים אפר מקלה על גבי התבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין, וכל אחד ואחד נותן בראשו. הזקן שבהן אומר לפניהן דברי כבושין, אחינו, לא נאמר באנשי נינוה, וירא האלהים את שקם ואת תעניתם, אלא, (יונה ג) וירא האלהים את מעשיהם, כי שבו מדרכם הרעה. ובקבלה הוא אומר, (יואל ב) וקרעו לבבכם ואל בגדיכם:

תענית: ב-ב

עמדו בתפלה, מורידין לפני התבה זקן ורגיל, ייש לו בנים, וביתו ריקם, כדי שיהא לבו שלם בתפלה, ואומר לפניהם עשרים וארבע ברכות, שמונה עשרה שבכל יום, ומוסיף עליהן עוד שש:

תענית: ב-ג

ואלו הן, זכרונות, ושופרות, אל יי בצרתה לי קראתי ויענני, אשא עיני אל ההרים וגו', ממעמקים קראתי ה', תפלה לעני כי יעטף. רבי יהודה אומר, לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות, אלא אומר תחתיהן, רעב פי יהיה בארץ, דבר פי יהיה וגו', אשר היה דבר ה' אל ירמיהו על דברי הבצרות. ואומר חותמיהן:

תענית: ב-ד

על הראשונה הוא אומר, מי שענה את אברהם בהר המוריה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' גואל ישראל. על השנייה הוא אומר, מי שענה את אבותינו על ים סוף, הוא יענה אתכם וישמע קול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' זוכר הנשכחות. על

הַשְּׁלִישִׁית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ
 בְּגִלְגָּל, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע קוֹל צַעֲקוֹתְכֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּרוּעָה. עַל
 הַרְבִּיעִית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת שְׁמוּאֵל
 בְּמִצְפָּה, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ צְעָקָה. עַל
 הַחֲמִישִׁית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת אֱלִיהוּ בְּהַר
 הַפְּרָמֵל, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. עַל
 הַשְּׁשִׁית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת יוֹנָה מִמְּעֵי
 הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. עַל
 הַשְּׁבִיעִית הוּא אוֹמֵר, מִי שֶׁעָנָה אֶת דָּוִד וְאֶת
 שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע
 בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמֵּרַחֵם
 עַל הָאָרֶץ:

תענית: ב-ה

מַעֲשֵׂה בִימֵי רַבִּי חֲלַפְתָּא וְרַבִּי חֲנַנְיָה בֶן תְּרַדְיוֹן,
 שֶׁעָבַר אֶחָד לְפָנָיו הַתְּבָה וְגַמְרָא אֶת הַבְּרָכָה כְּלָה,
 וְלֹא עָנוּ אַחֲרָיו אָמֵן. תִּקְעוּ הַכַּהֲנִים תִּקְעוּ. מִי
 שֶׁעָנָה אֶת אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֶה
 אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם הַיּוֹם הַזֶּה. הָרִיעוּ
 בְּנֵי אֶהֱרֹן הָרִיעוּ. מִי שֶׁעָנָה אֶת אַבּוֹתֵינוּ עַל יַם
 סוּף, הוּא יַעֲנֶה אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל צַעֲקוֹתְכֶם
 הַיּוֹם הַזֶּה. וְכִשְׁבָּא דְבַר אֶצֶל חֲכָמִים, אָמְרוּ, לֹא
 הָיִינוּ נוֹהֲגִין כֵּן אֶלָּא בְּשַׁעַר הַמַּזְרָח וּבְהַר הַבַּיִת:

תענית: ב-ו

שְׁלֹשׁ תַעֲנִיּוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמַר
 מִתְּעַנִּין וְלֹא מִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב לֹא הָיוּ
 מִתְּעַנִּין כָּלֵל. שְׁלֹשׁ שְׁנִיּוֹת, אֲנָשִׁי מִשְׁמַר מִתְּעַנִּין
 וּמִשְׁלִימִין, וְאֲנָשִׁי בֵּית אָב מִתְּעַנִּין וְלֹא מִשְׁלִימִין.

שבע אחרונות, אלו ואלו מתעניין ומשלימין, דברי רבי יהושע. וחכמים אומרים, שלש תעניות הראשונות, אלו ואלו לא היו מתעניין כלל. שלש שניות, אנשי משמר מתעניין ולא משלימין, ואנשי בית אב לא היו מתעניין כלל. שבע אחרונות, אנשי משמר מתעניין ומשלימין, ואנשי בית אב מתעניין ולא משלימין:

תענית: ב-ז

אנשי משמר מתרים לשתות יין בלילות, אבל לא בימים. ואנשי בית אב, לא ביום ולא בלילה. אנשי משמר ואנשי מעמד אסורין מלספור ומלכבס, ובחמישי מתרין מפני כבוד השבת:

תענית: ב-ח

כל הכתוב במגלת תענית דלא למספד, לפניו אסור, לאחריו מתר. רבי יוסי אומר, לפניו ולאחריו אסור. דלא להתענאה בהון, לפניו ולאחריו מתר. רבי יוסי אומר, לפניו אסור, לאחריו מתר:

תענית: ב-ט

אין גוזרין תענית על הצבור בתחלה בחמישי, שלא להפקיע השערים, אלא שלש תעניות הראשונות שני וחמישי ושני, ושלש שניות חמישי שני וחמישי. רבי יוסי אומר, כשם שאין הראשונות בחמישי, כך לא שניות ולא אחרונות:

תענית: ב-י

אין גוזרין תענית על הצבור בראש חודש, בחנכה ובפורים, ואם התחילו, אין מפסיקין, דברי רבן גמליאל, אמר רבי מאיר, אף על פי שאמר רבן גמליאל אין מפסיקין, מודה היה שאין

מְשַׁלְיִמִין. וְכֵן תִּשְׁעָה בָּאֵב שָׁחַל לְהִיּוֹת בְּעֶרְב
שַׁבָּת:

תענית: ג-א

סֹדֵר תַּעֲנִיּוֹת אֵלוֹ הָאֵמוּר, בְּרַבִּיעָה רִאשׁוֹנָה.
אָבֵל צְמָחִים שְׁשָׁנוּ, מִתְרִיעִין עֲלֵיהֶם מִיָּד. וְכֵן
שִׁפְסָקוּ גְשָׁמִים בֵּין גֶּשֶׁם לְגֶשֶׁם אַרְבָּעִים יוֹם,
מִתְרִיעִין עֲלֵיהֶם (מִיָּד), מִפְּנֵי שֶׁהִיא מַכֶּת בַּצָּרֶת:

תענית: ג-ב

יָרְדוּ לְצִמְחִין אָבֵל לֹא יָרְדוּ לְאֵילָן, לְאֵילָן וְלֹא
לְצִמְחִים, לָזֶה וְלָזֶה אָבֵל לֹא לְבוֹרוֹת לְשִׁיחִין
וְלַמְעָרוֹת, מִתְרִיעִין עֲלֵיהֶן מִיָּד:

תענית: ג-ג

וְכֵן עִיר שְׁלֹא יָרְדוּ עָלֶיהָ גְשָׁמִים, דְּכָתִיב (עֲמוֹס
ד) וְהִמְטַרְתִּי עַל עִיר אַחַת וְעַל עִיר אַחַת לֹא
אֲמַטִּיר, חֲלָקָה אַחַת תִּמְטֵר וְגו', אוֹתָהּ הָעִיר
מִתְעַנָּה וּמִתְרַעַת, וְכָל סְבִיבוֹתֶיהָ, מִתְעַנּוֹת וְלֹא
מִתְרִיעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִתְרִיעוֹת וְלֹא
מִתְעַנּוֹת:

תענית: ג-ד

וְכֵן עִיר שֶׁיֵּשׁ בָּהּ דָּבָר אוֹ מִפְּלֵת, אוֹתָהּ הָעִיר
מִתְעַנָּה וּמִתְרַעַת, וְכָל סְבִיבוֹתֶיהָ מִתְעַנּוֹת וְלֹא
מִתְרִיעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִתְרִיעוֹת וְלֹא
מִתְעַנּוֹת. אֵיזֶהוּ דָּבָר, עִיר הַמוֹצִיָּאָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
רַגְלִי, וַיֵּצְאוּ מִמֶּנָּה שְׁלֹשָׁה מֵתִים בְּשִׁלְשָׁה יָמִים זֶה
אַחֵר זֶה, הֲרִי זֶה דָּבָר. פְּחוֹת מְכָאן, אֵין זֶה דָּבָר:

תענית: ג-ה

על אלו מתריעין בכל מקום, על השדפון ועל הירקון, על הארבה ועל החסיל, ועל חיה רעה ועל החרב, מתריעין עליה, מפני שהיא מכה מהלכת:

תענית: ג-ו

מעשה שירדו זקנים מירושלים לעריהם, וגזרו תענית על שנראה כמלא פי תנור שדפון באשקלון. ועוד גזרו תענית על שאכלו זאבים שני תינוקות בעבר הירדן. רבי יוסי אומר, לא על שאכלו אלא על שנראה:

תענית: ג-ז

על אלו מתריעין בשבת, על עיר שהקיפוה גוים או נהר, ועל ספינה המטרפת בים. רבי יוסי אומר, לעזרה ולא לצעקה. שמעון התימני אומר, אף על הדבר, ולא הודו לו חכמים:

תענית: ג-ח

על כל צרה שלא תבוא על הצבור, מתריעין עליה, חוץ מרוב גשמים. מעשה שאמרו לו לחוני המעגל, התפלל שירדו גשמים. אמר להם, צאו והכניסו תנורי פסחים, בשביל שלא ימוקו. התפלל ולא ירדו גשמים. מה עשה, עג עוגה ועמד בתוכה, ואמר (לפניו), רבוננו של עולם, בניה שמו פניהם עלי, שאני כבן בית לפניך. נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן, עד שתרחם על בניה. התחילו גשמים מנטפין. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי בורות שיחין ומערות. התחילו לירד בזעף. אמר, לא כך שאלתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונדבה. ירדו כתקנן, עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשמים. באו

וְאָמְרוּ לוֹ, כָּשֶׁם שֶׁהִתְפַּלְלָתָ עֲלֵיהֶם שִׁירְדוּ כִּי הִתְפַּלֵּל שִׁילְכוּ לָהֶן. אָמַר לָהֶן, צָאוּ וּרְאוּ אִם נִמְחִית אָבֵן הַטּוֹעִים. שָׁלַח לוֹ שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח, אֲלֵמָּלָא חוֹנֵי אַתָּה, גּוֹזְרֵי עֲלֶיךָ נְדוּי. אָבֵל מָה אַעֲשֶׂה לָּךְ, שְׂאֵתָה מִתְחַטָּא לְפָנַי הַמָּקוּם וְעוֹשֶׂה לָּךְ רְצוֹנָךְ כִּבֵּן שֶׁהוּא מִתְחַטָּא עַל אָבִיו וְעוֹשֶׂה לוֹ רְצוֹנוֹ. וְעֲלֶיךָ הַכָּתוּב אוֹמֵר, (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמָּךְ וְתִגַּל יוֹלְדֹתֶיךָ:

תענית: ג-ט

הָיוּ מִתְעַנִּין וַיִּרְדּוּ לָהֶם גְּשָׁמִים קִדָּם הַנֶּיֶץ הַחֲמָה, לֹא יִשְׁלִימוּ. לְאַחַר הַנֶּיֶץ הַחֲמָה, יִשְׁלִימוּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, קִדָּם חֲצוֹת לֹא יִשְׁלִימוּ, לְאַחַר חֲצוֹת יִשְׁלִימוּ. מַעֲשֶׂה שֶׁגִּזְרוּ תַעֲנִית בְּלוּד, וַיִּרְדּוּ לָהֶם גְּשָׁמִים קִדָּם חֲצוֹת. אָמַר לָהֶם רַבִּי טְרַפּוֹן, צָאוּ וְאָכְלוּ וּשְׁתוּ וַעֲשׂוּ יוֹם טוֹב. וַיֵּצְאוּ וְאָכְלוּ וּשְׁתוּ וַעֲשׂוּ יוֹם טוֹב, וּבָאוּ בֵּין הָעֶרְבִים וְקָרְאוּ הִלֵּל הַגָּדוֹל:

תענית: ד-א

בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים (בַּשָּׁנָה) כֹּהֲנִים נוֹשְׂאִין אֶת כַּפֵּיהֶן אַרְבַּע פְּעָמִים בַּיּוֹם, בַּשַּׁחֲרִית, בְּמוֹסָף וּבַמִּנְחָה וּבַנְּעִילָת שְׁעָרִים, בַּתַּעֲנִיּוֹת וּבַמַּעֲמָדוֹת וּבַיּוֹם הַכַּפּוּרִים:

תענית: ד-ב

אֵלוּ הֵן מַעֲמָדוֹת, לְפִי שְׁנַאֲמַר (במדבר כח), צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת קִרְבְּנֵי לַחֲמִי, וְכִי הֵיֵאָךְ קִרְבְּנוֹ שֶׁל אָדָם קָרַב, וְהוּא אֵינוֹ עוֹמֵד

על גביו, התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים, של לויים, ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלים, וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהן וקוראין במעשה בראשית:

תענית: ד-ג

ואנשי המעמד היו מתעניין ארבעה ימים בשבוע, מיום שני ועד יום חמישי. ולא היו מתעניין ערב שבת, מפני כבוד השבת. ולא באחד בשבת, כדי שלא יצאו ממנוחה וענג ליגיעה ותענית וימותו). ביום הראשון, בראשית ויהי רקיע. בשני, יהי רקיע ויקוו המים. בשלישי, יקוו המים ויהי מארת. ברביעי, יהי מארת וישרצו המים. בחמישי, ישרצו המים ותוצא הארץ. בששי, תוצא הארץ, ויכלו השמים. פרשה גדולה, קורין אותה בשנים, והקטנה ביחיד, בשחרית ובמוסף. ובמנוחה נכנסין וקורין על פיהן כקורין את שמע. ערב שבת במנוחה לא היו נכנסין, מפני כבוד השבת:

תענית: ד-ד

כל יום שיש בו הלל, אין בו מעמד בשחרית. קרבן מוסף, אין בו בנעילה. קרבן עצים, אין בו במנוחה, דברי רבי עקיבא. אמר לו בן עזאי, כך היה רבי יהושע שונה, קרבן מוסף, אין בו במנוחה. קרבן עצים אין בו בנעילה. חזר רבי עקיבא להיות שונה כבן עזאי:

תענית: ד-ה

זמן עצי כהנים והעם, תשעה. באחד בניסן, בני ארח בן יהודה. בעשרים בתמוז, בני דוד בן יהודה.

בַּחֲמִשָּׁה בָּאב, בְּנֵי פֶרַעַש בֶּן יְהוּדָה. בְּשִׁבְעָה בּו, בְּנֵי יוֹנָדָב בֶּן רַכָּב. בַּעֲשָׂרָה בּו, בְּנֵי סְנָאָה בֶן בְּנִימִין. בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּו, בְּנֵי זְתוּאָה בֶן יְהוּדָה, וְעַמָּהֶם כֹּהֲנִים וְלוֹיִם וְכָל מִי שִׁטְעָה בְּשִׁבְטוֹ, וּבְנֵי גּוֹנְבֵי עָלִי בְּנֵי קוֹצְעֵי קִצְיָעוֹת. בַּעֲשָׂרִים בּו, בְּנֵי פַחַת מוֹאָב בֶּן יְהוּדָה. בַּעֲשָׂרִים בְּאֶלּוּל, בְּנֵי עֲדִין בֶּן יְהוּדָה. בְּאַחַד בְּטִבַּת שָׁבוּ בְּנֵי פֶרַעַשׁ שְׁנֵיָה. בְּאַחַד בְּטִבַּת לֹא הָיָה בּוּ מֵעַמָּד, שֶׁהָיָה בּוּ הַלֵּל וְקָרְבַּן מוֹסֵף וְקָרְבַּן עֲצִים:

תענית: ד-ו

חֲמִשָּׁה דְבָרִים אָרְעוּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמוּז וַחֲמִשָּׁה בְּתַשְׁעָה בָּאב. בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמוּז נִשְׁתַּבְּרוּ הַלּוֹחֹת, וּבִטַּל הַתָּמִיד, וְהִבְקָעָה הָעִיר, וְשָׂרֵף אֶפְסֶסְטָמוֹס אֶת הַתּוֹרָה, וְהָעַמִּיד צֶלֶם בְּהִיכָל. בְּתַשְׁעָה בָּאב נִגְזַר עַל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ לָאָרֶץ, וְחָרַב הַבַּיִת בְּרֵאשׁוֹנָה וּבִשְׁנֵיָה, וְנִלְכְּדָה בֵּיתָר, וְנִחְרְשָׁה הָעִיר. מִשְׁנַכְנָס אָב, מִמַּעֲטִין בְּשִׁמְחָה:

תענית: ד-ז

שֶׁבֶת שָׁחַל תַּשְׁעָה בָּאב לְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ, אָסוּר מִלְּסַפֵּר וּמִלְּכַבֵּס, וּבַחֲמִיּוֹשֵׁי מִתְרִין מִפְּנֵי כְבוֹד הַשֶּׁבֶת. עָרַב תַּשְׁעָה בָּאב לֹא יֵאָכַל אָדָם שְׁנֵי תַבְשִׁילִין לֹא יֵאָכַל בֶּשֶׂר וְלֹא יִשְׁתֶּה יַיִן. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, יִשְׁנָה. רַבִּי יְהוּדָה מְחַיֵּב בְּכַפֵּית הַמָּטָה, וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים:

תענית: ד-ח

אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאב וּכְיוֹם הַכְּפוּרִים, שֶׁבָּהֶן בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת בְּכָלֵי לְבָן שְׂאוּלִין, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת מִי שָׂאִין לוֹ. כָּל הַכְּלִים

טְעוּנִין טְבִילָה. וּבְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת וְחוֹלוֹת
 בְּכַרְמִים. וּמָה הָיוּ אוֹמְרוֹת, בְּחֹר, שָׂא נָא עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה, מָה אַתָּה בּוֹרֵר לָךְ. אֵל תִּתֵּן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן
 עֵינֶיךָ בְּמִשְׁפָּחָה. (משלי לא) שָׁקֵר הַחֵן וְהַבֶּל
 הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְיָ הִיא תִתְהַלֵּל. וְאוֹמֵר, תִּנּוּ לָהּ
 מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה בְּשַׁעְרֵיהֶם מַעֲשֵׂיהָ. וְכֵן הוּא
 אוֹמֵר, (שיר השירים ג) צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן
 בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ
 וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ. בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ, זֶה מִתֵּן תּוֹרָה.
 וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ, זֶה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂיַבְנָה
 בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ. אָמֵן:

תענית				
ד	ג	ב	א	פרק: משנה:
5	6	12	11	א
13	4	6	12	ב
18	7	10	4	ג
8	9	29	6	ד
16	5	13	5	ה
10	7	15	13	ו
8	6	6	9	ז
21	29	6		ח
	11	7		ט
		7		י
98	82	111	59	סה"כ